

Rotary Gent

Laudatio voor Henri de Hemptinne

9 oktober 2020 / Kasteel van Zwijnaarde

Beste Henri,

Beste vrienden en vriendinnen,

Wat een bijzondere dag deze 9 oktober, deze samenkomst van onze Rotary club in het kasteel van Zwijnaarde. Alles werd verschoven, de Ronde van Frankrijk naar september en de voorjaarsklassiekers naar het najaar. In plaats van een mooie lentezon zullen de renners in de Ronde van Vlaanderen moeten rekening houden met de gladheid van de vallende bladeren.

Op deze locatie zijn wij omringd door water en via een brug zijn wij binnengekomen. Water is iets concreets, maar dit jaar zijn wij omringd door iets dat wij niet zien en toch aanwezig is in onze samenleving. Ik zal het woord niet meer uitspreken maar het blijft ons dagelijks leven ingrijpend bepalen. Nu en dan dacht ik aan de titel van een radioprogramma van jaren geleden: "De toestand is ernstig, maar niet hopeloos". Maar geduld is anno 2020 een deugd die moeilijk op te brengen valt en anderzijds is het voor velen een drama op verschillende niveaus.

Na een virtuele ambtswissel op maandag 29 juni is deze avond de "tweede" start van het RC jaar 2020-2021 met Guido als kapitein op het schip. De tweede bijeenkomst van 4 september hebben wij ook moeten cancelen.

Henri, het was geen evident jaar om voorzitter te zijn. Wie had in juni 2019 kunnen voorspellen dat wij van maart 2020 tot na de zomer niet meer zouden kunnen samenkomen? Dit is toch een sleutelbegrip in de Rotarische gedachte. Gelukkig konden onze twee hoofdprojecten plaatsvinden: het concert in december en het ROSA project begin maart.

Nog veel minder konden wij ons voorstellen dat dank zij Jacques wij in contact bleven met nieuwsbrieven en vooral via de wekelijkse ZOOM vergaderingen. De oudste RC van Gent toonde een dynamiek waar andere clubs met enige verbazing naar opkeken.

Je had veel meer willen doen maar de omstandigheden beslisten hierover anders. Ik was graag samen met Stephan en Pierre op reis geweest naar de Elzas, maar het werd een virtuele trip. Een bezoek aan gebouwen, musea, uitgelezen restaurants en een collectie met oldtimers werd ons niet gegund. In dit museum in Mulhouse, daar zou ik zeker een foto hebben genomen van jou bij een VOISIN, een automeerk dat de familie de Hemptinne ook jaren lang heeft verkocht. Persoonlijk ken ik niets van auto's maar de naam Voisin ken ik reeds meer dan 40 jaar omdat de Heer Voisin een mecenas was van Le Corbusier en die ook reed met een Voisin.

Een van de eerste bijeenkomsten was tijdens de zomer toen je met behulp van een oud projectietoestel van Pierre Perne de filmfragmenten toonde van de bezetting van het Gravenkasteel in de jaren '50 waarbij je vader één van de initiatiefnemers was. Ik was dan ook blij je in juni een boek te geven dat ik op de kop kon tikken betreffende deze historische activiteit. Marlène was ook echt blij dat er een boek verdween uit de Holstraat.

Wat mij opviel bij je interventies en bij het inviteren van een aantal sprekers was het woord "scouts". Het is voor jou duidelijk meer dan een woord, het bepaalde fundamenteel jouw attitude, jouw positie in een samenleving. Voor iemand als ik die opgroeide aan zee was dit wel een verrassing. In Oostende had men wel een groep zee scouts maar voor mijn ouders was de zee te gevaarlijk. Weet je, de provincie West-Vlaanderen heeft nooit Jezuïetencolleges gehad, de discipline waarbij scoutscultuur in het verlengde ligt. Dit is een vaststelling die ingrijpend voor verschillende generaties bepalend is geweest.

Vriendschap en zich inzetten voor anderen moet men aanleren. Erin geloven dat wij als individu een taak en verantwoordelijkheid hebben om op een of andere wijze een bijdrage te kunnen en moeten leveren in deze samenleving. Het woord zegt het zelf samen-leven met een bijzonder koppelteken.

De grote Rotarische gedachte om samen een maatschappelijke bijdrage te leveren was je grote drijfveer. Vergeten wij niet dat je één van de initiatiefnemers bent geweest van het wijnweekend om alzo VOG nieuwe middelen te geven. Dit heeft zelfs een grotere impact gehad dan het voorzitterschap van onze club voor één jaar, het ging om je geliefde stad Gent en dit voor meerdere jaren!

Dank voor dit jaar, Henri. De wijze waarop je het voorzitterschap vorm gaf en gelijktijdig het hoofd moest bieden aan de grote uitdagingen van de sector waarin je werkt, om nog niet te spreken van wat ons allen is

overkomen, heeft bij veel leden een nog grotere waardering doen ontstaan voor je openheid.

Dat je lange tijd het voorzitterschap op afstand hield konden velen begrijpen gezien je drukke beroepsactiviteiten. Maar er kwam een moment dat uitstel niet meer mogelijk was, dat de afspraak met het voorzitterschap moest gebeuren. Dat je naam zou worden toegevoegd aan de reeds zware ketting van onze club.

Maar eenmaal de beslissing viel van onze leden heb je ten volle de verantwoordelijkheid opgenomen, ook dank zij de steun van je wederhelft Marie.

Een jaar is kort, de steun van Marie is zeker een bijdrage geweest voor het succes. Je kon met grote trots de fakkel doorgeven aan Guido tijdens de ZOOM bijeenkomst op maandag 29 juni. Dit zullen wij deze avond hernemen, ditmaal niet virtueel.

Onze club leefde intens mee wat Guido is overkomen. Maar onze Guido genas bijna "wonderlijk" en van uitstel van het voorzitterschap was geen sprake. Velen konden dit bijna niet geloven. Je zal met de steun van Thérèse ons een groot Rotary jaar bezorgen. En met het voorzitterschap van Didier in het verschiet is de continuïteit verzekerd.

Laten wij het glas heffen op het voorbije voorzitterschap van Henri en ook op allen die een bijdrage leverende aan het jaar 2020-2021.

Marc Dubois

9 oktober 2020